

„Păpăruga”

Az egyetlen hazai román nyelvű iskolai újság és egy különleges ifjúsági tábor

A méhkeréki román általános iskolába még sok olyan gyerek jár, aki otthonról, a családból hozza magával a román nyelvet és a román identitást. Rájuk és az iskolai oktatás színvonalának jobbítására törekvő pedagógusokra tekintettel, ez év tavaszán született meg az iskolaújság készítésének gondolata. A gyermeklap első száma április közepén, a húsvéti ünnepek előtt jelent meg s a címe *Păpăruga* lett. Ez a szó a méhkeréki román nyelvjárásban kettős jelentést hordoz: egyfelől katicabogarat jelent, másfelől egy régi esőhivogató néphagyomány nevét idézi fel. Egy olyan szokását, amely során a gyerekek levelekbe öltözve járták végig az utcákat és esőért, jólétért könyörögtek. A méhkeréki Păpăruga a Gyulán működő – az idén éppen hatvan éves – *Foia românească* című román nyelvű hetilap szerkesztősége segítségével jelent és jelenik meg.

A 2010/2011-es tanévben a nyári szünetig havonta egy-egy, azaz összesen három szám látott napvilágot. A júniusi megjelenés után a „diák-szerkesztőség” közös szünidei program szervezésén töprengett. Így jutottunk el egy nyári táborozás ötletéhez. A kezdeti lelkesedés után azonban hamar kiderült, hogy e lehetőséget szinte semmi pénzből kellene megteremteni. A gyerekek agyából csak úgy záporoztak az ötletek: „*Csináljunk sátor-táborat a gyulai újság szerkesztőségében, a Román Szövetség udvarán!*”, „*Főzzünk mi magunk, s kérjünk a szülőktől és szponzoroktól egy kis támogatást!*”. Miután a legkevesebbre csökkentettük a kiadásokat, nem volt más hátra, mint kijelölni azt a három napot, amikor megrendezzük

méhkeréki kisiskolások újságíró-táborát. Így aztán a Román Szövetség udvara 2011. július 13-15. között gyerekzsivajtól volt hangos. Ez volt az első ilyen jellegű tábor, ahol a kis és a nagy újságírók közösen tanultak, főztek, aludtak és szórakoztak.

Színes képösszeállításunk a hátsó borítón látható.

A tábor gyerek szemmel

„Nagyon boldog voltam, amikor meghallottam, hogy megrendezzük a Păpăruga-táborat. Az első nap reggelén felállítottuk a sátrakat, rajzoltunk és szórakoztató játékokat játszottunk. Nagyon jó volt, amikor megrajzoltuk a tábor logóját, egy hatalmas lepedőre ráírtuk azt, hogy Păpăruga és festékes tenyérrel mindenki rátette a kézjegyét. (Ruzsa Lois)

„Reggel 10-kor értünk a táborba. Néhány gyerek busszal jött Méhkerékről Gyulára, a többieket a szülők hozták. Tíz gyerek volt a táborban. Nagyon jól szórakoztunk, pedig nagyon-nagy volt a hőség. A vízi-csata volt a legjobb, akkor lehűtünk egy kicsit. Ebben a táborban nemcsak szórakoztunk, hanem tanultunk is és egy életre szóló emlékekkel gazdagodtunk. Olyan jó ebben a táborban, hogy sem a tévé, sem a számítógép nem jut eszembe.” (Madarasi Bianka)

„Először felállítottuk a sátrakat, ami nem is volt olyan könnyű, tartott vagy egy-két órát. Délután vízi-csatát, majd miután megszáradtunk, más érdekes játékokat játszottunk. Nagyon jó volt. Nem csak szórakoztunk, hanem sok új román szót is tanultunk.” (Cséffán Csaba)

„Amikor a Szövetség udvarába érkeztünk, rácsodálkoztunk a hely szépségére és nagyságára. Az első tábori nap nagyon szép, de nehéz is volt, mert a sátrak felállításával elég sokat kínlódtunk. Nehezen, de segítséggel, végül sikerült felállítani mindet. Délben a Szövetség udvarán ebédeltünk egy nagy fa árnyékában. Nekem nagyon tetszett, amikor elkészítettük a tábor emblémáját. Felejthetetlen szórakozás volt.” (Bogdan Diana)

„Ebben a táborban mi, gyerekek nemcsak egymás között szórakoztunk nagyon jól, hanem még a felnőttekkel együtt is. Megtanulhattuk, milyen számítógép és televízió nélkül élni. Jó volt, hogy bár különböző korú gyerekek voltunk, mégis nagyon jól összeharatóztunk és jól szórakoztunk. *(Juhász Carina)*

„Már az első reggeltől fogva nagyon jól éreztük magunkat. Nagyon jó volt, amikor Csóka Anna megmutatta, hogyan használjuk a fényképezőgépet és megengedte, hogy a Foaia românească szerkesztőségének nagy gépével készítsünk fotókat. De egész nap sokat gondoltam a méhkerékiekre.” *(Somogyi Lídia)*

„Délután, Csabi és én vízi csatáztunk, locsolócsővel fröcskölve egymást. Azután beszálltak a lányok is. Őket még vízzel telt vödörrel is kergettük. Mindannyian bőrig áztunk, át is kellett öltöznünk. Este, mielőtt kimentünk volna sétálni a városba, Barni bácsival (aki gitározott) és Mihaela tanárnővel (aki megírta a szöveget) megtanultuk a Păpăruga-indulót. Éjszaka se-hogy sem jött álom a szemünkre.” *(Jova Viktor)*

„Eljöttek hozzánk az Ecranul Nostru televíziós magazin és a román rádió munkatársai is. Jova Éva elmesélte a Foaia românească történetét. Megismerhettük a rádiózás titkait is. Televíziós és rádiós riportokat is készítettünk.” *(Ruzsa Lois)*

„Reggel nagyon nehezen keltünk, mert előző este nagyon későn feküdtünk le. Jova Éva főszerkesztő asszonytól megtudtuk, hogyan készül egy újság. Megismerhettük a rádiózás titkait is. Új fogalmakat is tanultunk, mint pl.: riportermagnó, operatőr, riporter, írott sajtó, elektronikus sajtó, tördelés, megvágni, archívum. Nagyon tetszett, amikor a pólóink hátoldalára azt írtuk: Păpăruga. Este nagyon nagy örömmel fogadtuk a kétegyháziakat. Csodálatos folk-zenei este volt. A második este volt a csúcspont, amikor nem jött álom a szemünkre és hajnalig szórakoztunk. Még ha számunkra rövid is volt az éjszaka, nem éreztük a fáradságot, mert nem akartuk. Őszintén sajnálom, hogy ilyen rövid volt ez a tábor.” *(Juhász Carina)*

„A második nap reggelén mi, lányok korábban keltünk, mert mi készítettük el a reggelit, Anca néniel együtt. Ma volt nálunk a tévések, így interjúkat adtunk és készítettünk. Később megéheztünk és sertéspörköltet ebédeltünk. Azután Jova Éva régi újságokat mutatott nekünk. Estefelé locsolócsővel és vödörrel fröcsköltük egymást. A vacsora kerti grillen süített »mititei« és hús volt. A koncert után, tortát ettünk (amit Călin Cămărășan gyulai főkonzul úrtól kaptunk ajándékba) és gyerekekpezsőt ittunk. Elénekeltek a »La Mulți Ani!«-t is. Az esti séta után, a lányokkal a sátorban beszélgettünk és hajnali fél négyig el sem aludtunk. Nagyon jól éreztük magunkat!” *(Somogyi Lídia)*

„Reggel Anna, Lídia és én elkészítettük a reggelit a táborozók számára. Bundáskenyeret ettünk teával. Ezen a napon tanultuk a legtöbbet: hogyan írunk újságot, hogyan készítünk interjút, hogyan tesszük fel a kérdéseket. Kreszta István a televíziótól mutatott egy érdekes kisfilmet, egy 1982-es táborról. A film fekete-fehér volt.” *(Bogdan Diana)*

„Ebben a táborban nemcsak jól szórakoztunk, de komoly dolgokat is csináltunk. Megtanultuk, hogyan írunk újságot, hogyan készítünk riportot, interjút, hogyan kell kérdéseket feltennünk. Amikor a tévések itt voltak, én négyszer voltam operatőr, mert Zsolti bácsi megengedte, hogy a kamera mögött álljak. Azután Carinával készítettem interjút, de velem is készítettek mások. Csodálatos volt! Reméljük jövőre is megtartjuk ezt a tábor!” *(Ana Bodnar)*

